

ดร.วิฑูรย์ สิมะโคติ

ความ (ไม่) รู้...ไม่รู้จบ

*Without data, nothing can be done.
If you prepare, and believe in this technology revolution,
start to do it now.*

Jack Ma

“ผู้รู้” (Kuru) กล่าวกันว่า

- (1) คนเก่ง เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง
- (2) คนฉลาด เรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่น และ
- (3) คนที่ประสบความสำเร็จ เรียนรู้จากประสบการณ์ของ

ทั้ง “คนเก่ง” และ “คนฉลาด”

“การเรียนรู้” จึงเป็นเส้นทางสู่ความสำเร็จ และเป็น “ปัจจัยแห่งความสำเร็จ” ในปัจจุบัน

“แหล่งความรู้” ในโลกทุกวันนี้มีมากมายจริง ๆ โดยเฉพาะในโลกของ IoT (Internet of Things) ที่เติบโตอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

ทุกวันนี้ เราทุกคน จึงสามารถค้นหา “ความรู้” และน่านาสาระจาก “เครื่องมือสืบค้น” (Search Engine) ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง และได้ข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วด้วย เช่น Google, Wikipedia, Facebook, YouTube เป็นต้น

ความรู้ความสามารถในการทำงานใน “ยุค 5G” นี้ จึงต่างจากเมื่อ 20 ปีที่แล้ว รวมทั้ง “วิถีชีวิต” ของเราทุกคนบนโลกด้วยที่แตกต่างจากเดิมไปมาก เพราะความก้าวหน้าของ “เทคโนโลยี” และ “อินเทอร์เน็ต” ซึ่งทำให้การเรียนรู้จากตำรา (หนังสือ) และในห้องเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการอยู่รอด และมีคุณภาพชีวิตที่ดีอีกต่อไป

โลกทุกวันนี้ จึงเป็นยุคของ “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” (Life Long Learning : LLL) ซึ่งทำให้ “ไม่มีใครแก่เกินเรียน” เพราะเราสามารถศึกษาเรียนรู้ในวิทยาการต่าง ๆ รวมทั้งการหาคำตอบให้กับคำถามต่าง ๆ ได้จาก “ผู้รู้” และ Google เกือบทุกเรื่อง (ขอเพียงใส่ Keyword ของเรื่องที่เรายกมาให้ถูกต้อง) และบ่อยครั้งที่เราได้ “ความรู้ใหม่” โดยบังเอิญจากการสืบค้นเรื่องต่าง ๆ ด้วย

ปัจจุบัน นอกจากการศึกษารู้อยู่ในห้องเรียนอย่างเป็นทางการแล้ว ผู้คนยังนิยมการเข้าฝึกอบรมนอกสถานที่ทำงาน และการทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ โดยเฉพาะการดูงานในโรงงานต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้จากการได้พบเห็นและสัมผัสกับประสบการณ์จริง

ทุกวันนี้ เราจึงต้อง “เรียน → คิด → ทำ → ดูผลลัพธ์” เพื่อพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นว่า เป็นไปตามเป้าหมาย หรือเป็นไปตามที่ต้องการหรือไม่ มากน้อยเพียงใดบ้าง

คือ เริ่มด้วยการศึกษาเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ให้มาก ๆ ก่อน (อ่านจากหนังสือตำรา และฟังจากการสอนของครูอาจารย์ หรือผู้รู้) จึงจะคิดอ่านได้ต่อไป โดยเฉพาะการศึกษาเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดความเชี่ยวชาญ เพื่อเป็น “พื้นฐาน” ของความคิดอ่านที่เราจะสามารถพัฒนา และต่อยอดต่อไป เพื่อจะทำได้ดีขึ้น เก่งขึ้น เชี่ยวชาญขึ้น จนกลายเป็น “สมบัติ” หรือ “คุณลักษณะ” ที่ติดตัวอันจะเป็น “เอกลักษณ์” เฉพาะตัวเราต่อไป

แต่สุดท้ายแล้ว ไม่ว่าเราจะรู้มากแค่ไหน หรือเป็นคนคิดเก่งขนาดไหน แต่ถ้า “ไม่ได้ลงมือทำ” ก็จะไม่ “ตกผลึก” เป็นประสบการณ์ที่มีประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าในอนาคต

เราจะต้องทำสิ่งที่เราเรียนรู้ แล้วคิดต่อยอดด้วยการวางแผน และลงมือปฏิบัติ เพื่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามที่เราต้องการหรือไม่ เราจะได้รู้ว่าจะต้อง “ปรับปรุงแก้ไข” ที่จุดไหน และอะไรบ้าง เพื่อให้ผลลัพธ์ครั้งต่อไปเข้าใกล้ “เป้าหมาย” มากที่สุด คือต้องซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนความคิดตกผลึก และทำได้ผล (แทบ) ทุกครั้ง กลายเป็นประสบการณ์ที่สร้าง “ความเชื่อมั่น” สู่ผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน

ดังนั้น “วงจร PDCA” ของ “เดมมิ่ง” (ปรมาจารย์ด้านการบริหารจัดการคุณภาพ) เพื่อปรับปรุงงาน และพัฒนาคุณภาพ จึงยังใช้ได้เสมอในทุกยุคทุกสมัย

ถึงวันนี้แล้ว ผมต้องยอมรับโดยดุษฎีเลยว่า “ความ (ไม่) รู้...ไม่รู้จบ” จริง ๆ คือ ยิ่งอายุมากขึ้น ก็ยิ่งพบว่ายังมีเรื่องที่เราไม่รู้อีกมากมาย ถึงจะศึกษาเรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ทั้งชีวิต เรื่องที่ไม่รู้ก็ไม่วันจบสิ้น

แต่เราก็ต้องศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต (ด้วยการลงมือทำจริง) เพื่อความอยู่รอด และประสบความสำเร็จต่อไป

Just One More Step ครับผม !

